

Jamsai

รวมเรื่องรักสุดอุ่นก่อนคืนวันคริสต์มาสของห้าคู่รักเย็น
ที่นับถ้วนมาแล้ว Rebellion ปีก้าให้หูกอกพิเศษกว่าเดิมตอน

Rebellion

ภาคอ่องหวาน

Time

กับภูหน้าใส
ลือกหัวใจ

ไว้เดียงรัก

ภาคอ่องหวาน

Jamsai

ภาคอ่องหวาน

TheLittleFinger เชียบ

SUKI กาว

Jamsai
LOVE
Series

Jamsai
นักอ่าน

สำนักพิมพ์เจมส์ ขอร่วบเป็นส่วนหนึ่ง
ของการสร้างวัฒนธรรม 'การอ่าน' ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย

ร่วมพูดคุย เสนอแนะ กับนิยาย Jamsai Love Series ได้ที่

www.facebook.com/jamjeedbook

Jamsai Love Series

Rebellion Time กบกหน้าใสล็อกหัวใจไว้คีย์ยังรัก

TheLittleFinger เชี่ยน

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-2170-5

ภาพประกอบ รัดเกล้า จิรสุขประเสริฐ (SUKI)

ภาพการ์ตูนท้ายเล่ม ศศิณี สรรพกิจ (แมวดาว)

จัดพิมพ์โดย

Jamsai

บริษัท เจ้มใส พับลิชซิ่ง จำกัด

285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4801

อีเมล editor@jamsai.com

เว็บไซต์ www.jamsai.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท ออมรินทร์ บู๊ค เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จันทร์

ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3

เว็บไซต์ www.naiin.com

กราด 199 นาท

Printed on Green Read Paper

www.facebook.com/greenreadpaper

ทักษะ

ถ้าให้พูดถึงเทศกาลที่ชื่นชอบ น้อยองนั่งรักซ่างคริสต์มาสที่สุดเลยล่ะค่ะ เพราะบรรยากาศซ่างคริสต์มาสนั้นมันหวานให้ออบอุ่นในหัวใจยังไงก็ไม่รู้สึก

พูดถึงคริสต์มาสแล้ว หนังสือที่ให้ความละมุนอบอุ่นหัวใจเหมาะสมแก่การอ่านในซ่างนั้นก็คงจะหนีไม่พ้น 'Rebellion Time' กบภหน้าใสล็อกหัวใจไว้เคียงรัก' ที่มีเรื่องราวความรักสุดแสนจะวุ่นของหนุ่มหล่อทั้งห้า อันได้แก่ เดย์ ไนท์ ซูการ์ ชันแทน และ ไฮท์ พร้อมด้วยบรรดาคนรักของพวงเข้า

คนสวยคงไม่พูดอะไรให้มากความนะค่ะ เพราะเพื่อนๆ คงอยากรีบดูหน้านี้ไปอ่านเนื้อหาข้างในกันแล้วแหละ เช่น 'ไม่ง้อ T^T' เพราะมายองนังกิต้องไปเดตกับหนุ่มที่นัดไว้ว่าจะไปเดนจับมือและดูไฟประดับดันคริสต์มาสด้วยกันแล้ว คริว >_< วันเจอกันโอกาสหน้านะคะ บ้ำยบายค่า~

ด้วยไมตรีจิต

สาวน้อยมายองนัง

สำนักพิมพ์แม่ลิส

รู้จัก นักเขียน

ดำเนินมาถึงเล่มนี้จันได้ >_<~ ตอนนี้ที่เขียนเล่นนี้ชื่อถือเป็นเล่มปิดเซ็ต เรา呢กถึงแต่เทศกาลคริสต์มาสกับวันสันปีค่ำ เชื่อว่ามันเป็นเทศกาลโปรดของหลายๆ คนรวมทั้งเราเอง เพราะนอกจากจะเป็นเดือนที่เกิดแล้ว ไม่ว่าวันเดินไปทางไหนตามร้านค้าก็พากันประโคมของตกแต่งรับเทศกาลกันทั้งนั้น ทั้งชานต้า coy เรนดีย์ร์ coy ตันคริสต์มาส ปลอมเยย แม้แต่หิมะปลอมก็ยังมีเลย ย่าา แม้ว่าประเทศไทยจะไม่ได้เข้ากับเทศกาลหวานเย็นแบบนั้นเท่าไหร่ แต่เห็นที่รีมันก็รู้สึกดีทุกที่เลยเนอะ! ส่วนหนุ่มๆ สาวๆ ของเราจะพา กันฉลองเทศกาลนี้ยังไง ต้องลองไปติดตามแล้วล่ะ ฝากด้วยนะค่ะ~

FB : TheLittleFinger Koi

Twitter : TheLittleFinger (@LittlefingerKoi)

IG : littlefingerkoi

คุยกับ
น้ำใจ

สวัสดีค่ะ SUKI ค่ะ
ช่วงนี้ทำอะไรหลายอย่างในคราวเดียว
ร่างแหลกมากมายค่ะ 5555

FACEBOOK : <https://www.facebook.com/suki.zweet.sm/>
TWITTER : <https://twitter.com/sukizweetsm>

Love teaches us how to laugh, cry, be happy and sad...

all at the same time.

ความรักสอนให้เรารู้เรารู้
ร้องไห้มีความสุขและเศร้า...
ได้ทั้งหมดในเวลาเดียวกัน

บทนำ

ย่างเข้าสู่เดือนธันวาคม เดือนแห่งเทศกาลอันแสนสุขสันต์และอบอุ่น ไปด้วยความรัก ถนนทุกสายและลานกว้างหน้างานทุกแห่งล้วนตกแต่งประดับประดาด้วยไฟกะพริบ กล่องของขวัญหลากหลายสี ต้นคริสต์มาสใบสีเขียวแก่ กวางเรนเดียร์มูกโต รวมทั้งลุงซารูปร่าร่ทั่วหมู่บ้านท่าทางใจดี ในฤดีสีแดงสดที่กำลังแย้มรอยยิ้ม

อากาศที่เริ่มเย็นชักกันให้ความสบายกายและใจเข้ามาหา เด็กเล็กๆ ซึ่งยังคงมีความเชื่อในเทพกาลนี้ต่างเตรียมจัดหาถุงเท้าและร่างคาดหมายด้วยลายมือบรรจงเพื่ออ้อนวอนขอของขวัญที่แสนโปรดจากชานตาคลอสผู้ใจดี

คุรักทั้งหลายต่างก็ปฏิเสธไม่ได้เลยว่าอกจากวาเลนไทน์แล้ว เทศกาลคริสต์มาสนี้ถือเป็นอีกเทพกาลหนึ่งที่มีความสำคัญไม่แตกต่างกันแล้วกับพวกราชา กลุ่ม Rebellion ทั้งห้าคนล่ะ...

'เดย์และไนท์'

ชายหนุ่มๆ แห่เดินที่หน้าตาเหมือนกันไม่มีผิดเพี้ยนแต่กลับแยกระยะได้ง่ายจากสีของเส้นผมและนิสัยของเจ้าตัว เดย์คนพิมสีน้ำตาลอ่อน

ดวงตาสีเขียว นิสัยอ่อนโยนแสนสุภาพ ส่วนใบหน้าของผมสีดำ ดวงตาสีเขียว
นิสัยร่าเริงเจ้าเล่ห์

'ชูการ์'

ชายหนุ่มหน้าหวาน รักการซังเครื่องดื่มโดยเฉพาะน้ำชา อ่อนโยน
ใจดี ขำยั่งมีรอยยิ้มบางๆ บนใบหน้าเป็นเอกลักษณ์

'ชั้นแทน'

ชายหนุ่มที่ดูจะร่าเริงขำยั่งเริงร่าที่สุดในกลุ่ม เสียงหัวเราะของเขานั้นแสนสดใส ไม่เคยย่อท้อและมีความรักที่คงมั่นเสมอ แม้ว่าความรักของเขานั้นจะต้องผ่านอุปสรรคมามากเสียเหลือเกินก็ตามที่

'ไซท์'

ชายหนุ่มที่นิ่งเงียบ ขรึม แต่ขับไปทางให้เดียงสา พูดไม่เก่ง ไม่ขยัน พูด แต่ถ้าอารมณ์ขึ้นก็ไม่เคยยอมใคร แม้นิสัยเจ้าตัวจะดูให้เหลือทน แต่กลับประหลาดที่รักการกินเค้กหรือขนมหวานจนแทบขาดไม่ได้

ความรักห้าคู่ ห้ารูปแบบ ในช่วงพิเศษที่วุ่นวายสับสนไม่แพ้กันตลอด
เกือบทั้งเดือนก่อนจะถึงเทศกาลคริสต์มาสที่พากษาต่างรอคอย

เรื่องราวจะเป็นไปอย่างไร

...ไม่ต้อง Close your eyes หรือ Make a wish ใดๆ

แค่เปิดใจติดตามเรื่องราวความรักกุญแจ ก่อนวันคริสต์มาสของพากษา ก็เพียงพอ...

First & Second

Twins Time

(Summer Eve & Winter Eve Special)

Eva : ชานต้าขา เอกวากความเป็นหญิงเพิ่มขึ้นอีกสักนิด มีเจก
มั้ยค่ะ T///T

Eve : ...ขอໄວໄລດິນຕ້ວໃນໄມ້ໄດ້ນັ້ນ -_-?

1

Eva's Part

โข...ลมหนาวรีมพัดผ่านเข้ามาในชีวิตแล้ว!

ประเทศไทยนิ่งกว่าจะมีวันหนาวเหน็บไปได้ส่วนเลือกันหนาวตัว爽ๆ
แต่ละทีก็ช่างหาโอกาสได้ยากเหลือทน แต่ในที่สุดมันก็รีมพัดผ่านเข้ามา
แล้ว ณ ช่วงต้นเดือนธันวาคมหรือขณะนี้นี่เอง...

และถ้าพูดถึงอากาศหนาว ลั่งที่ขาดไม่ได้ก็คงจะต้องเป็นผ้าพันคอไป
อีก $>O<$!

ชิเชขอ! รู้ม่า เถียงอยู่ในใจไม่มั้ยล่ะว่าประเทศไทยมีช่วงเวลาที่หนาว
ปานจะพันผ้าพันคอได้ยังไง แต่ทำໄง่ได้ล่ะ ฉันก็ต้องหาเหตุผลสายยาวให้
ตัวเองหน่อยสิ

โอ้ อากาศหนาว คู่รัก หญิงสาวถักผ้าพันคอให้ชายหนุ่ม...

นั่นคือโปรแกรมที่ฉันวางแผนไว้เรียบร้อยแล้ว ก่อนเทศกาลดคริสต์มาส
จะเปื่องรายเข้ามาในเวลาอีกไม่ถึงเดือนนี้ ฉันตั้งใจจะถักผ้าพันคอ
สีน้ำตาลเหมือนสีผสมเดียวให้กับเขา ตั้งใจจะทำให้เป็นของขวัญวันคริสต์มาส
ตอนที่เราตกันไปเดทดเพียงลำพังสองต่อสอง แหนม...จะมีอะไรโรแมนติก
มากไปกว่านี้อีกมั้ย หุๆ~

"เอื้อม...เอوا"

ขณะที่ฉันเพ้อฝันล่องลอยไปในนิดต่อไหน เสียงครางเบาๆ ของใบเต้อ
เพื่อนรักที่นั่งอยู่ข้างกายก็ดังขึ้นพร้อมกับสะกิดยกๆ ที่หลังมือฉัน

"คือ ใหญ่นะ แนวเจหรือว่าแกกำลังถักผ้าพันคอ หาใช่ทำผ้าเช็ดหัว
 $=_=^$

นอกจากจะพูดด้วยถ้อยคำหยาบคายแล้ว สีหน้าของใบเต้อเพื่อนรัก
ก็นำพากความสะเทือนใจเสริมมาให้ฉันได้เป็นอย่างดีอีกด้วย ขอบใจ
 $-_-^$

คำพูดหวานนักของใบเต้อทำให้ฉันหลุดจากจินตนาการ ก้มลงมอง
วัตถุต้องสงสัยในมือ มันแลดูเหมือนจะไม่ใช่สีน้ำตาลขุกขุย จะยะเป็น

ผึ้นก็ยังไม่หายา จะพันเป็นเกลียวสวยงามก็เหมือนจะไม่ใช่ หรือนี่คือสายดีเอ็นเอ บางที่ขันอาจจะอัดชีวิตรามากเกินไปจนถักแบบไม่มีจุดหมายทางวิทยาศาสตร์ไม่ได้หรือเปล่า

"เออ... ก้มันยกนีน่า หือ...〇〇"

ฉันหันหน้าไปบ่นกลับ แต่เมื่อหันไปหาเพื่อนรัก พลันสายตา ก็ตันประสบพบเข้ากับผ้าพันคอสีฟ้าสลับเทาที่ยังใบเน่ากำลังดังอกตั้งใจถักให้แฟฟเป็นของขวัญคริสต์มาสอยู่เช่นกัน (หมอนันนี้อีกเท็นเท็น และฉันเพิงมาก็ได้ในนานว่าเข้าก็ติดอันดับหนุ่มหล่อในโรงเรียนด้วยเช่นกัน อย่างว่าล่ะ คนอย่างฉันเคยสนใจคราวที่ไหนกันนอกจากคนที่ตัวเองกำลังปึงปั้งหัวปักหัวป่า -_-)

แง อะไรกันนะ ได้ซ่าๆว่าเราเริ่มถักพร้อมๆ กันเลยนะ แต่ในของขัยใบแต้วนำไปไกลแล้วล่ะ ขันลายสลับสีสวยงามเชียว ไม่เห็นขี้หรือเหมือนของฉันเลย TAT!

เข้าอุ่นๆ อากาศหนาว ให้ผ้าพันคอเป็นของขวัญวันคริสต์มาสกับเดย์แล้วจับมือไปเดตกัน ทั้งหมดนี้แล้วคือเป็นความฝันสวยงามที่อยากให้เป็นจริงอยู่ห้อง ถ้าไม่ติดว่า... ไอที่ก่อภาระทั้งหมดมันคงสำเร็จได้ง่ายกว่านี้ถ้าเพียงแต้วว่า... ฉันมีความเป็นหญิงมากขึ้นกว่านี้อีกนิดนะนะ

"แต้ว แกถักผึ้งเดย์ให้ฉันถักผึ้นได้ม้าย TAT"

"จะบ้าเรื่อยยะ แค่นี้ยังไม่รู้จะทันคริสต์มาสหรือเปล่าเลย ฉันจะเก็บไปถักเย็นๆ ก็ไม่ได้ เพราะเท็นนีนันกับบ้านพร้อมฉันทุกวี่วัน กว่าจะไปรับใบไฟเผยว แทบแทบทะ夷 กว่าจะนั่งรอเจ้าตัวกลมพวงนั้นเล่นกันจนเบื่ออีก ขันหยิบขึ้นมาถัก เท็นนีนได้รู้แห่งว่าฉันจะให้อีรabeenของเซอร์ไพรส์นั่น -_-^"

ใบแต้วร่าวยาเรื่องความทุกข์รำทมของตัวเอง แต่ในฉันรู้สึกเหมือนมันไม่น่าจะทุกข์เท่าไหร่ ช้ำยังอิดตามากกว่า เพราะเหมือนยังเพื่อนบ้านนี้ได้เดตกูกิกับเท็นเท็นทุกวันยังไงไม่รู้

"ก้มันยกนีน่า แบบที่ถักนีก็ยกเกินอะแต้ว"

ฉันโยนกลุ่มไม้พรมกับชาจากผ้าพันคอหรือเศษชากระสีน้ำตาลอ่อนของ

อะไรสักอย่างลงบนตีดะ ก่อนจะฟุบหน้าลงกับแบบถักผ้าพันคอที่ซึ่อมมาพร้อมใบเต้าเมื่อช่วงต้นเดือนก่อน

"น้อยๆ หน่อยเอوا ไอลัยที่ว่าันนนนะเป็นแบบเบลิกที่สุดในร้านแล้วนะแก"

"งานนี้มีสำหรับคนระดับจันมันต้องแบบโคลตราๆ เบลิกต่างหากล่ะ >○<!"

ฉันพยายามโดยไม่ลืมแกกลิ้งตัวไปมา บวกกับເเอกสารหัวไปໄດ້ແຂນเพื่อนเพื่อก่อความยั่วยibeแต้วไม่ให้ถักผ้าพันคอของເທິນເທັນต่อไปໄດ້ເນື່ອງด้วยความอดิจาริชยาอันแรงกล้า

"ເຂົ້າອອ ຈັນແກກີໄປສູ້ໃຫ້ເດຍໝ່າຍແກະ ແຕ່ອຍ່າລື່ມແກະບໍ່ຢ່າຍຮາຄາອອກລ່ວ"

แล้วไปแต้วกີເສັນความເຫັນໜຶ່ງອອກມາຍ่างຈາງຈາໃຈหลังจากທີ່ເກີບຈະເຂົາໃໝ່ພຽມນັ້ນຮັດຄອຈັນຕາຍພຣະໄປກ່ອງກວນ

"ບ້າເຫຼຸອ ຈືນຫຼືເດຍກີ້ຽ້ແງ ຕານນັ້ນອຸດາດຈະຕາຍ ມີເຫຼຸອຈະໄໝຮູ້ວ່າງານນີ້ມີອັນໜ່ວຍແກ້ໃຫນອ່ານ TAT"

"ຈັນກີພຍາຍາມถັດຕ້ອໄປ"

"ກົມັນຍາກອ່ານແຕ່ວວວ ຜູ້ນູງອຍາງຈັນໄມ່ຄົນດັບງານພວກນີ້ແລຍນະ ແນ"

"ຈັນກີເປີລື່ຍນອນຂວັງ"

"ໄໝອາວວວ...ຈັນຈະถักຜ້າພັນໂຄໃຫ້ເດຍ T_T"

ຈັນດີດິດິນໄປມາອີກຫນກ່ອນຈະມິນໃຈວ່າມັນຕືກວາດີດິດິນຫຼຸດທ້າຍເນື່ອໃບແຕ່ວເພື່ອນຮັກເວີມຫຍົບກຣາໃກຣໃນກະເປົວຕົວເອງອອກມາຕັດອາກາສດັງຈິບປາ

"ถ້າແກຍຍາກຈະถักຜ້າພັນໂຄໃຫ້ເດຍກີ້ຽດບ່ນ້ຳສັກທີ່ ລຳຄາມຫຼຸ -_-++"

"ອາ...ຈະ -_-;;"

ເຂົ້າ...ຈັນລື່ມໄປໄດ້ໃຈເນື່ອ ນິສ້ຍຍັບໃບແຕ່ວັນແສນປະໜາດ ວັນດີຕືກດີເກີດຕະບະແຕກຂຶ້ນມາກີລາຍເປັນຍັບນ້ຳພັລັງໄມ່ຍອມໄຄຮັນຈັນແທນ້ວາຈາວຍໃນຄວາມເປັ້ນຍັນໄປໆຂອງເພື່ອນ

"ແລ້ວວັນຄຣິສຕໍມາສ ເດຍນັດແກໄປລອງທີ່ໃຫນຮູ້ຍັງອ່ານ -_-? "

ใบแต้วถอนหายใจเขือกในญี่เหมื่อนข่มความณ์ก่อนจะเปลี่ยนไปคุย
เรื่องอื่น...แต่ไฟแหงนก็ยังคงกลั่มใจไม่แพ้กัน -_-;;

"ยังอ่า"

นั่นแหล่ะ! ลิ่งที่ชวนให้กลั่มใจไม่แพ้กัน ฉันรีอูดสำหรับเดรียมตัวแบบตาย
คิดหาของขวัญให้ได้ตั้งแต่ย่างเข้าเดือนตุลาคม ตามล่าหาใหม่พร้อมหา
แบบถักตั้งแต่เดือนพฤษจิกายน และก็พยายามถักผ้าพันคอให้มานับแต่นั้น
แบบเป็นแบบตายเพื่อจะให้หันเป็นของขวัญคริสต์มาส

แต่จนย่างเข้าเดือนธันวาคมแล้ว ไม่เห็นอีกด้วยที่รักของฉันจะ
ขยายปากพูดจากพากเพียรที่สักหน่าวเราจะไปเดทที่ไหนดีเพื่อฉลองวันคริสต์มาส
ด้วยกันเพียงสองต่อสอง เอ้อ กลั่ม!

"ไม่เห็นเดย์จะเอ่ยปากนัดอะไรเลยอ่าแต่ ไม่รู้ดานั่นลืมหรือเปล่า
ว่ามันเป็นเทศกาลแสนหวานนะ =3="

"คิดมากไป ยุงๆ อยู่อีกเปล่า"

ใบแต้วลังความสนใจจากแบบถักผ้าพันคอและหันมาสนใจฉันก่อน
จะพยายามปลอบใจ

"ไม่ต้องมาพยายามปลอบเลย แกล่ะ นัดกับนายดับเบิลสิบันน้ำเอาไว้
แล้วลิ"

"ไม่ได้นัดยัง =//="

ปากกับภูเสธ แต่แก้มเจี้ดงระเรื่ออย่างกับความเขือเทศสูกไปเละลง
แก้มซึ่ยวนะยะ เหอะ!

"ไม่ได้นัดแล้วหน้าแดงทำไง -_-+"

"ไม่ได้นัดไปไหนกันเป็นพิเศษ...แค่จะไปบีสต์กับตานั่นเฉยฯ น่ะ"

"โน สาบานแต่งงานกันเลยสิ ไฮกาก! ริชยาๆ"

"บ้าหรือไงเอว ><!"

พอเห็นฉันลุกขึ้นยืนตือกตัวเองและทำท่าให้กางคอร้องขานเหมือนเป็น
ตัวเอกในเรื่องคิงคอง (ก็อัลจัยกษัณั่นแหล่ะ) ย้ายไปแต้วเลยรีบจุดแคนฉัน
ให้นั่งเหมือนเดิมก่อนจะเอาใหม่พร้อมสีน้ำตาลอ่อนของฉันยัดปากฉันไว้

"บ้านเท็นเท็นนับถือศาสนาริสต์เหมือนกัน วันนั้นเลยนัดกันไป

ใบสัตว์ แทมแทมมาชวนใบไฝ ใบไฝเลยมาตีอ่อนต่อไม่เลิก บอกว่าอยากไปร้องเพลง ไปดื่มน้ำอุ่น ฉันก็เลยว่าคงจะพาใบไฝไปใบสัตว์กับเท็นเท็นแล้วก็แทมแทมต่างหาก -_-//!"

"ไม่รู้แหล่ะ อิจชาอยู่ดี TAT!"

ฉันสะบัดหน้านี้ ซึชช ฉันเองก็อยากรีบไปนะ ทำไมไม่เห็นตาบ้าเดย์ จำมาเอี่ยปากชวนเลยสักคำ ไปเดินเล่นเฉยๆ ไม่ต้องไปเข้าพิธีด้วยก็ได้ ฉันอยากรีบหนีบรรยายากาศนีนะ!

"ใจเย็นๆ เครว"

ใบแต่awayกนีออดหัวปลอบใจฉันเบาๆ สองสามรอบเหมือนตอบหัว "ไอ้ด่างน้อยที่บ้านก่อนจะพูดต่อ

"แล้วเย็นนี้แกกลับกับเดย์หรือเปล่าล่ะ"

"อือ ก็นัดกันไว้แต่เข้าແລ້ວนะ =_=

"จันเย็นนี้แกกอลองเปิดประเด็นถามเดย์ดูลิ"

"เปิดประเด็นก่อน...ฉันเนี่ยนนะ =()=?"

ฉันทำหน้าตื่น ชืนวิ่งเข้าหาตัวเอง ตกตะลึงที่ให้ฉันเป็นผู้เริ่มดำเนินการ เปิดประเด็น จะให้ตามไปตรงๆ ว่าเดย์ตั้งใจจะพาฉันไปลลลลาคลองคริสต์มาส หรรษาด้วยกันที่ไหนนั่นแหละหรือ บ้าสิ อยาดตายซักเดย!

"ใช่ลิ ถ้าแกไม่เปิดประเด็นก่อน ผู้ชายอ่อนโยนใจดีข้อยานหน่อยๆ อย่างเดย์หรือจะกล้าพอก มันต้องใช้ความหน้าด้านอยู่พอดีวนะเรื่องแบบนี้"

"งะ...งันเหรอ -_-"

ฉันพยักหน้ารับคำ... แม้จะรู้สึกติงค้างอยู่ในใจลึกๆ ก็ตามที่

"เข้าเลยเครว ฉันรู้ว่าแกทำได้!"

"อืม..."

ฉันพยักหน้ารับคำอีกหน...ตามด้วยรู้สึกติงใจยิ่งกว่าเดิม ก่อนความเข้าใจจะเริ่มกระจ่างขัดในกลีบสมองเหมือนเทคโนโลยีไวท์เทนนิ่งลงไปคลาบ "เข้ย! เมื่อกี้แกเด่าฉันทางอ้อมว่าหน้าด้านนี้หัวใบเน่า =()=!"

หลังจากการวิงไليسบันระหว่างฉันกับใบแต่ในช่วงควบพักเที่ยง

ผ่านพ้นไป และการเรียนในคาบป่ายก็จบลงไปแล้ว เดย์ก์โทรศัพท์มาหา ฉันเรื่องที่เรานัดไปเดตหลังเลิกเรียน

และแล้วในเวลานี้...ฉันก็มาจั่งทำหน้าสวยอยู่ตรงข้ามผู้ชายที่หล่ออีกที่สุดในปฐพีและคุณที่สุดในสายตาฉันโดยมีอีโคกรีมสองถ้วยกับมีเดย์เท่านั้นที่กันกลาง เข้า...แ芬ครั้นหนอน ทำให้หน้าตากูดีดีปานนี้ ผิวขาวละเอียด หนานเนียนasil تاภ์สีเขียวตามกรรมพันธุ์จากยา จนูกก์ได้ดีชีวะ แต่ก่อนฉันมัวแต่ไปมองพี่ซุนคนเดียวได้ไงกันนะ =..=//

"เอوا"

ปอก~! ระหว่างที่มัวแต่ปล่อยใจโลยละล่องไปกับความหล่อ เดย์ก์ยื่นมือมาเขกหน้าผากฉันเบาๆ เพื่อเรียกสติ ในขณะที่ตัวเองก็คลื่นิมบังๆ ชวนให้เคลิ้มยิ่งกว่าเดิม

"เป็นอะไร วันนี้มาเปลกละ ไม่อยากกินไออุคกรีมหรือไง -_-?"

"อยากสิ เอาอะไวมากว่าไม่อยากกินกัน =3="

ฉันทำหน้าเป็นปลาปูตอบกลับแต่ตัดความในใจที่มากกว่านั้นไปหน่อย นั่นคือฉันอยากกินไออุคกรีม แต่อยากหนำเดย์มากกว่า โอากก!

"นึกว่าไม่อยากกินอะอีก ไม่เห็นไออุคกรีมจะพร่องเลยนี่นา"

เดย์ตั้งข้อสงสัยอีกรอบ แหม...อยากให้ฉันบอกความจริงนักหรือไง ว่าเป็นเพราะมัวแต่หลงละเมอของหน้าหล่อๆ ของเขาอยู่นั่นแหละ

"เดย์ต่างหาก วันนี้เงียบๆ พิกัด"

ฉันพยายามเปลี่ยนเรื่องออกໄไปจากประเด็นที่หากคิดเองekoเอง คนเดียวยต่อไป มีหวังฉันคงได้เลือดกำเดากระดูดใส่หน้าเดย์แน่ๆ

"มีเรื่องให้คิดนิดหน่อยนะ ๘"

เดย์ยิมบังๆ ตอบมาแบบไม่เกระจ่างชัดเท่าไหร่ก่อนจะทำท่าเฉือนไปมองทางซึ่น ปล่อยให้ฉันคิดเองekoเองต่อไป

หรือว่า...เดย์ตั้งใจจะนัดเรื่องเดตวันคริสต์มาสแต่ยังไจไม่กล้าพอก ตามประสาหนุ่มเข้ายาห่นอยๆ เลยกำลังรูบรวมกำลังใจอยู่ อิๆ ฉันรู้ทัน ใช่มา...ยัยใบเน่าบ้า ฉันไม่ต้องเป็นฝ่ายรุกatham สักหน่อย ชีอะ~

"หือ เรื่องอะไรเหรอ =..=?"

จันแกกลังทำหน้าเงินไม่รู้เรื่องถามกลับไปอย่างอยากรู้อยากเห็น
ทำให้เดย์ต้องหันมาสบตาฉันใหม่ ก่อนจะถอนหายใจบางๆ

อ้าว...แล้วนั่นจะถอนหายใจไปเพื่ออะไรกันนะคุณชายเดย์ขา
จะหวานสาวเดตทำมาถอนหายใจถอนหายใจ เดี่ยวเก็บจับจีบๆๆ อะไหรือด
เลยเนี่ย =///=^

"ซ่างເຄອະ" ເດຍພຍາຍາມບ່າຍເບີຍ

"ໄມ່ซ່າງອ່ານອຍກູ້ ເກີວກັບຈັນໃໝ່ນ -O-

ຫຼຸງ ແຕ່ມີຫົວໜ້າທີ່ເຂວາແສນນ່າຮັກຄົນນີ້ຈະຍອມ ຮອມານານແລ້ວນະຍະ
ໂອກາສານາ ແບນີ້ນະ ຮອຈນເຊື່ອກຈະບໍ່ອຍອຸ່ນແລ້ວວ່າເນື້ອໃຫ້ຈະພູດເຮືອງ
ວັນຄຣິສຕໍມາສັກບັນນະ -_-!

"ອື່ນ ເກີວ ແຕ່ເຂົາໄວ້ວັນອື່ນຄ່ອຍພູດກີໄດ້ ໨໨"

ເດຍຍື້ນ ພຍາຍາມບ່າຍເບີຍອີກຮົບ ກົບອົກແລ້ວໄ...ວ່າມີຫົວໜ້າທີ່ຈັນຈະຍອມ
ນະ ຍິ່ງຮູ້ແນ້ວໜ້າວ່າເກີວກັບຈັນດ້ວຍແລ້ວຍິ່ງໄມ່ມີທາງປ່ລ່ອຍໄປງ່າຍໆ ຫັວ່າ~

"ໄມ່ເຂົາ ຂັນອຍກູ້ ບອກມາເຫດນ່າ"

"..."

ເຈັບ...ບັງເກີດຄວາມເຈັບອັນເປັນສຽນະຫັນໄດ

ອະໄຮກັນ ກັບອື່ນແຕ່ເກີວປາກສວນຈັນເດຕ່ນີ້ນະ ມັນຈະພູດຍາກໄປ
ຕຽງໃໝ່ນີ້ນະ ກົງຮູ້ອຸ່ນທີ່ຮອກວ່າເດຍີເປັນພວກຂຶ້ອຍ ແຕ່ວ່າເຮືອງແບບນີ້ຈັນກົງຮອ
ໃຫ້ເຂົາພູດອຸ່ນນະ ອຍກູ້ອຸ່ນວ່າໄວ້ຜ້າພັນຄອກທີ່ພຍາຍາມສຸດແຮງຄັກອຸ່ນຈະໄມ່ໜັນ
ກິນໄປກ່ອນ ແກ...TAT

"ເຂວາ..."

ອຸ່ນ! ເຮີມແລ້ວ *O*!

ເຈັບໄປນານໂຈນໄອສກຮົມແທບລະລາຍໝາດດ້ວຍ ແລະ ແລ້ວເດຍີກີ
ເຮີມຕັ້ນປະໄຍຄຂອງເຂາດ້ວຍຫົ້ອຂອງຈັນ

"ຄືວ່າ..."

ເຮົາເດຕກັນເຫດນະ...ເຮົາໄປເດຕວັນຄຣິສຕໍມາສັກດ້ວຍກັນນະ...ເພື່ອງງານ~

"ເຮານ່າງກັນສັກພັກເຄອນນະ"

...

เอ็ม...ให้มันฟังประหลาดพิกเลนนะ ปกติแล้วมันฝ่าจะใช้คำประมาณ
ว่า 'เราไปเดตกันนะ' อะไรทำนองนั้นมากกว่าไม่ใช่เหรอ =_=?

...เราน่าจะกันสักพัก ทำไมมันฟังดูแล้วคลับคล้ายจะเป็นคำบอกเลิก
ยังไงบอกไม่ถูก

หา! บอกเลิกเหรอ!!!!

อะ...ว่าไงนะ!

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)

2

Eva's Part

ลิบซั่วไมงเต็มๆ กับถ้อยคำเจ๊ดคำที่เรียงร้อยได้เป็นประโยคของเดย์ กระเด็นกระดอนก้องกังวนอยู่ภายในหัวจันทุกขณะจะิตที่สูดลมหายใจเข้าออก

'เราห่างกันสักพักเถอะนะ'

'เราห่างกันสักพักเถอะนะ'

'เราห่างกันสักพัก...'

นั่นคือคำบอกเลิกต่างหาก ไม่ใช่คำชวนไปคอกอดเดต แต่...มันไม่จริง ใช่ม้ายย TOT!!!

"เอ้อ ให้มายเนี่ย"

เสียงถอนหายใจของใบเต็าเพื่อนรักที่นั่งอยู่ข้างๆ ตั้งขึ้นอย่างเห็นอุ่น ก่อนยกมือขึ้นลูบหัวจันเป็นการปลอบขวัญอีกสองสามหนน

"ไม่ไหว แง T_T!"

แต่ถ้ามามาได้ ไม่ได้ถูกเวลา เอาเสียเลยยังเพื่อนบ้าน ถ้ามามาได้ไข่่ว่า ให้มาย คนเพิงโดนที่รักบอกเลิกมาเนี่ยนะจะให้ไหวได่ง่ายๆ วันนี้จัน ไม่มีเรี่ยยวแรงทางกายหรือใจจะทำอะไรทั้งนั้นนั่นแหละ

เมื่อวานหลังจากที่จุ่ๆ เดย์กปุดจากเหมือนบอกเลิกแทนการขอเดต ออกมา จันก้มึงงเห็นถูกเด็กๆ รุมทำอับเปอร์คัตใส่ จันไม่ได้ถ้ามารเดย์ ต่อว่าหมายความว่ายังไง เพราะหลังจากที่เดย์บอกมา เขาเก็บเอาแต่หลบตา ส่วนจันก็ได้แต่ช้ำปากค้างจนพนักงานเก็บเงินเดินมาถึงให้ชั่นนั่นแหละ สดจันถึงได้กลับบ้าน เดย์จะไปส่งจันที่บ้านเพราวยังไง เราก็อยู่บ้านเดียวกัน แต่จันปฏิเสธสายหน้าหวือแล้วสุดท้ายจันก์เลยหนีมานอนบ้านใบเต็า ซะงั้น T_T

และเพราวยแบบนั้น วันนี้จันเลยมาเรียนทั้งๆ ที่ในกรุงเป่าเป็นหนังสือ ของตารางเรียนมีawan โซคดีหน่อยที่เข้าชุดนักเรียนของใบเต็วมาใส่ได้ เพราะตัวเท่ากัน จันว่าเมื่อคืนจันร้องให้หมูกเปงไปแล้วนั่น แต่พอตอนเข้า

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่

<http://store.jamsai.com/9786160621705.html>